

începînd de pe la 1659 și pînă pe la mijlocul secolului trecut, întîlnim într-o serie de hotărniciri atît satul cît și schitul, menționate sub numele de *Grăjdeni*⁶¹.

Lăsînd la o parte o altă serie de toponimice, care conțin rădăcina și grupul *žd*⁶², în forme oarecum mai depărtate și de mai mică importanță pentru problema noastră, ne întoarcem din nou la patronimicul *Grăjdana*.

Că Jipa din Vernești și-a botezat o fiică, în a doua jumătate a sec. al XVII-lea, cu numele de *Grăjdana*, nu-i nicio mirare. După cum am văzut, numele acesta avea în Țara Românească o tradiție de o sută de ani și circula în deosebi înăuntrul clasei boierești. Deci nu ne mai interesează numele fiicei lui Jipa din Vernești, ci acelaș nume dat pentru întîia oară, către sfîrșitul sec. al XVI-lea, de Radul clucer din Băbeni fiicei sale, devenită pînă la urmă soția lui Leca spătarul. Nu trebuie să uităm că, în acelaș timp, dacă nu chiar ceva mai înainte, o ctitorie de călugări de pe apa Bîrladului purta acelaș nume. De bună seamă că și în acest din urmă caz, ctitorul minăstirii trebuie să fi fost tot o boieroaică.

În a doua jumătate a secolului al XVI-lea, limba slavonă din cancelariile domnești este în plină ascensiune, nu în ceea ce privește întrebuintarea ei — fiindcă încep să apară acte și-n limba romînă, ci în legătură cu evoluția ei morfologică și sintactică. Se întîlnește acum în documentele slavone o frază mai bogată, al cărei lexic crește continuu pînă la cursivitatea textului din documentele din prima jumătate a sec. al XVII-lea. De aceia, vom întîlni în actele de cancelarie forme de limbă cu un fonetism aproape identic ca în toponimicul nostru. Astfel, într-un document din 7 decembrie 1593 se spune că Stoica a căpătat în Jideni: „Едно место за кѣе коанко хокет можит загражден” (Acad. RPR, doc. LXXII/9). Sau un altul, ceva mai tîrziu, din 10 iulie 1639, în care Radul, mare vistier, cumpără printre altele o casă cu grădină през вода прѣмо „кърши до съгражденію господскѣ,” (Arh. St. Buc., doc. CXII/37). Desigur că astfel de nume comune, care să cuprindă grupul *жд*, sînt atestate

⁶¹ Arh. St. Iași, doc. P. 101/6; doc. P. 97/1 și 2; doc. P. 97/3; Ioan Antonovici, *op. cit.*, II, p. 12, 30, 56, 142, 137, 157, 288, 305, 306; IV, (1924), p. 141, 196, 269; I, p. 31 și de acelaș, Frații Gh. și Neculai Roșca-Codrianu, Bîrlad, 1908, p. 11.

⁶² *Grăjdănești*, comună în Vlașca (At. I. Iliev, *Ромънска Топонимия славяно-български произходъ* «Sbornik na bălgarskata akademija na naukata», Sofia, XVII, (1925), p. 40), *Grajdul*, vale în comuna Rîncăciuv, Muscel, (C. R. Codin, *Muscelul nostru*, C. Lung, 1922, p. 103), *Grajdurile*, sat în Argeș (G. Ioan Lahovari, *Dicționarul geografic al jud. Argeș*, Buc., 1888, p. 92), *Grajdu*, vale în Mogoșăști, Olt. (C. Alexandrescu și I. G. Sfîntescu, *Dicț. Geogr. al jud. Olt*, Buc., 1895, p. 111), *pădurea Grajdului*, Mehedinți (Idem, *al jud. Mehedinți*, Buc., 1894, p. 140), *Grajdurile*, sat în Vaslui, (C. Chiriță, *Dicț. geogr. al jud. Vaslui*, Buc., 1889, p. 93); *Valea Grajdului*, sat în Botoșani (I. Tițu și V. C. Nădejde, *Dicț. Geogr. al jud. Botoșani*, Buc., 1895, p. 214), *Grajdiul pîriu* și *Grajdurile deal* în Suceava (S. Ionescu, *Dicț. Geogr. al jud. Suceava*, Buc., 1894, p. 142), *Grajdurile*, deal în Chișcăreni, Iași (C. Chiriță, *Dicț. Geogr. al jud. Iași*, Buc., 1888, p. 108).